

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

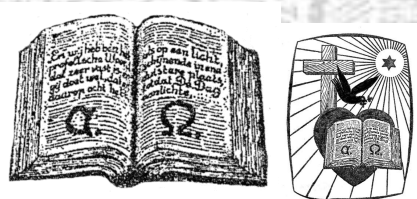
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Laten we als start lezen Johannes 2:17-22. *“En zijn discipelen herinnerden zich, dat er geschreven is: De ijver voor uw huis zal Mij verteren. De Joden dan antwoordden en zeiden tot Hem: Welk teken toont Gij ons, dat Gij dit moogt doen? Jezus antwoordde en zeide tot hen: Breekt deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen. De Joden dan zeiden: Zesenzeventig jaren is over deze tempel gebouwd en Gij zult hem binnen drie dagen doen herrijzen? Maar Hij sprak van de tempel zijns lichaams. Toen Hij dan opgewekt was uit de doden, herinnerden zijn discipelen zich, dat Hij dit gezegd had, en zij geloofden de Schrift en het woord, dat Jezus gesproken had”.*

Wij zien in dit Schriftgedeelte, hoe de Here Jezus Christus Zijn menselijk lichaam een Tempel noemt en dat is het ook. Wij willen eerst het verschil aanduiden tussen Tabernakel en Tempel.

Zowel de Tabernakel als de Tempel is het huis Gods, maar het onderscheid ligt hierin, dat de Tabernakel of tent op het tijdelijke, het vergankelijke duidt, iets dat afgebroken moet worden, terwijl de Tempel ziet op het eeuwige huis, dat onvergankelijk is, of, zoals de Schrift zegt *“het vaste gebouw”*.

Als Jezus dus in dit Schriftgedeelte zegt: *“Breekt deze Tempel af”*, dan had er ook kunnen staan *“breekt deze Tabernakel”* af, want dat was in deze zin bij Jezus hetzelfde. Want niet alleen het lichaam van de Here Jezus in Zijn menselijke staat was een Tempel Gods, maar God heeft ook de mens vanaf het begin geschapen als een Tempel Gods, maar door de zondeval is die Tabernakel/Tempel onteerd en een Tabernakel/Tempel van afgoden geworden. Dit vinden wij door de gehele Schrift heen en enkele gedeeltes willen wij daarvan zien.

In 2 Petr. 1:13-14 spreekt Petrus over zijn lichaam als een Tabernakel of tent: *“Ik acht het mijn plicht, zolang ik in deze tent ben, u door herinnering wakker te houden, want ik weet, dat het afleggen van mijn tent spoedig komt, zoals ook onze Here Jezus Christus mij heeft doen weten”*.

Wij als kinderen Gods, die de Here toebehoren, zijn bestemd om een geestelijke Tempel van de Heer te zijn; maar zolang wij nog in dit sterfelijke lichaam zijn, zijn wij een Tabernakel, het tijdelijke, dat nog afgebroken moet worden, terwijl straks het verheerlijkte opstandinglichaam, het vaste gebouw is.

Hiervan spreekt Paulus ook in 2 Cor. 5:1-5. *“Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden. Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed, doch overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden. God is het, die ons juist dáártoe bereid heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft”*.

Wij zien dus, dat wij als gelovigen nu Tabernakelen van de Heer zijn en d.w.z. een tent, die nog afgebroken moet worden; maar wij zijn bestemd om straks overkleed te worden met de woonstede uit de hemel, het eeuwige huis, om dan de eeuwige Tempel te zijn.

Dit vinden wij ook al in Israël afgebeeld. Israël begon in de woestijn bij de Sinaï, waar de tent of Tabernakel opgericht werd, die meeding door de woestijn en met Jozua het beloofde land in. Dit duurde, totdat koning Salomo, de grote vredevorst, de tent verving door een stenen gebouw, de Tempel.

Deze tempel mocht Salomo bouwen, zelfs David mocht dit niet doen en dit is een diepe sprake. Salomo, die de Vredevorst was en het vreedrijk oprichtte, is het beeld van de Here Jezus, als Hij straks komt om Zijn eeuwig Rijk op te richten.

Welnu, ook wij blijven zolang in een Tabernakel, zoals Israël ook zolang in een Tabernakel was, totdat Salomo kwam, die de Tabernakel veranderde in een Tempel, een vast gebouw. Zo zal het ook met ons

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

gaan; want wij, kinderen Gods, zijn hier ook zolang in een Tabernakel, een vergankelijk lichaam en als wij ontslapen, leggen wij deze Tabernakel af; maar het vaste gebouw komt, als onze Vrededorst, Jezus Christus gaat komen, want dan wordt de Tabernakel veranderd in de eeuwigheids Tempel.

Paulus zegt nadrukkelijk dit door de Heilige Geest in 2 Cor. 5:1-5 "*Indien de aardse tent*". Wij weten, dat een tent bedekt is met tentkleden. In vers 2 zegt hij nogmaals: "*Want hierom zuchten wij: wij haken er naar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed en niet naakt bevonden zullen worden*".

Later zegt hij nog eens: "*Als wij maar niet ontkleed, maar overkleed willen worden*".

De Schrift spreekt ook altijd van ons menselijk lichaam als een kleed. Als wij ontkleed worden, wil dat zeggen, dat wij het lichaam verlaten. Paulus wilde niet graag ontkleed, maar overkleed worden en dit betekent, dat hij levend de wederkomst van de Heer mee wilde maken, want dan wordt dit sterfelijke kleed tot een onvergankelijk kleed.

Dit overkleed worden is niet voor allen. Wij zien dus, dat in de kleden van de Tabernakel ook het beeld van het lichaam gebruikt wordt. Als er in het Nieuwe Testament sprake is van witte klederen, zoals o.a. in de Openbaring: "*Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen*", dan wordt hier het Opstandingslichaam bedoeld.

Nu hebben wij nog het vergankelijke, sterfelijke kleed, maar straks krijgen wij dit witte kleed, het wonderbare, verheerlijkte opstandingslichaam, dat glanst. Iets daarvan mochten ook Petrus, Johannes en Jacobus zien op de berg der verheerlijking. Eerst zagen zij de Here Jezus in het vergankelijke kleed, maar voor hun ogen veranderde Hij en werden Zijn klederen stralend als de zon.

Zij zagen Hem een ogenblik in het verheerlijkte lichaam. Dat was wonderlijk! De Here Jezus is tijdens Zijn aardse leven al een ogenblik verheerlijkt geworden en dat verheerlijkte lichaam veranderde weer in een vernederd lichaam, zoals de Heer alleen dit kon doen.

Wij verwachten Zijn komst, opdat wij veranderd zullen worden. Paulus zegt: "*Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden*".

Wat zal dat wonderbaar zijn, als wij elkaar plotseling veranderd zien! We kunnen wel begrijpen dat Paulus die wens uitsprak, toen hij zei: "*want hierom zuchten wij; wij haken er naar (niet om te sterven), om met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden*".

Wij zien dus, dat "de mens" door God geschapen is als een Tabernakel voor Hem, een eeuwig huis. Dit willen wij nog nader gaan bekijken.

Wij weten, hoe de Tabernakel uit drie afdelingen bestaat: Eerst de Voorhof en dan de Tent, die weer uit twee afdelingen bestaat en wel het voorste gedeelte van de Tent, dat het Heilige genoemd werd en het achterste gedeelte, dat het Heilige der Heiligen heet. De Tabernakel heeft dus een driedeling.

En de mens? Dit vinden we in 1 Thess. 5:23-24. "*En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn. Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen*".

De gehele mens bestaat dus uit geest, ziel en lichaam en deze drie-indeling is voor God even belangrijk, want niet alleen onze ziel, maar onze geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in alle dele onberispelijk bewaard te zijn.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Hetzelfde vinden we in Hebr. 4:12. *“Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg”*. Eerst de ziel en geest en dan het lichaam, bestaande uit gewrichten, merg en vlees. Hier zien wij dus ook deze drie-deling.

Op het eerste gedeelte van de tekst moeten wij er vooral op letten, dat het woord van God “zo” scherp is en “zo” diep doordringt, dat het zelfs vaneen scheidt, ziel en geest; deze zijn het moeilijkst vaneen te scheiden.

Dit zien we ook weer bij de Tabernakel, die het mooiste voorbeeld van alles is. De Voorhof is ons lichaam en in de Voorhof staat de eigenlijke tent en dat is het werkelijke leven. Als dit er uit gaat, is het lichaam dood.

Deze innerlijke mens bestaat uit geest en ziel, maar geest en ziel is zo één met elkaar geworden, dat het een tent vormt, die niet zo maar te scheiden is. Bij de Tabernakel zien wij ook een tent en zo bestaat de innerlijke mens ook uit een tent, geest en ziel, die wij niet kunnen scheiden; maar God wel!

Want het is Gods Woord, dat zo diep doordringt, dat wij wel zien, dat het een tent is, maar dat het eerste gedeelte de ziel is en nog meer verborgen daarachter het Allerheiligste is en dat is onze geest. De Voorhof, waarin dus de eigenlijke tent is, is het beeld van ons lichaam, waar de innerlijke mens in zit, maar verborgen.

Die Voorhof van de Tabernakel van Israël bestond uit pilaren rondom en aan die pilaren was een tentdoek gespannen. Het is een wonderbaar beeld van ons lichaam, dat bestaat uit gebeente (de pilaren) en om dat gebeente is het vlees gespannen.

Dit is alleen een inleiding tot het onderwerp, waardoor wij een inzicht gaan krijgen over wat de Heer bijzonder getoond heeft en wat Hij aan het bouwen is. Om dit te verstaan, moeten wij eerst hier kennis van krijgen en later gaan wij op de details in, want in de Voorhof en ook in het Heiligdom zien wij enkele dingen staan, die wij precies in onszelf terug vinden. De totale mens is dus een Tabernakel, een drie-indeling.

Dit kunnen we ook vergelijken met een perzik, die ook een drie-deling heeft: eerst hebben we het vlees en dat is het lichaam; dan in het midden van het vlees is een pit verborgen, de innerlijke mens, die wij kunnen vergelijken met de ziel. Maken we deze pit stuk, dan vinden wij daar de kern in en dat is de geest.

We zien, dat God het altijd zo schept. Het kan ook niet anders, want Hij is een drie-enig God. Als wij het vlees van de perzik afnemen, blijft de pit over, dan is de eigenlijke kern niet naakt, maar nog altijd bekleed, want de pit is de omkleeding van de kern.

Als een kind van God sterft, dan valt de Voorhof weg, maar dan staat u niet naakt in de zin dat u geen lichaam meer heeft, maar dan blijft de geest bekleed met de ziel, zoals bij de perzik de innerlijke kern bekleed is met de pit. De pit is dan het lichaam van de kern, waarin het leven nog is. Als wij sterven, leggen wij wel het vleselijke lichaam af, maar de geest blijft een lichaam houden, de ziel en blijft daarin voortleven.

Sommigen denken, dat een geest geen lichaam heeft, want het is een levensgeest, die op zichzelf niet iets is van stof; maar de geest heeft een geestelijk lichaam en dat is de ziel. Dus de geest is bekleed met de ziel en beiden zijn weer bekleed met het stoffelijke lichaam. Bij het sterven valt alleen het stoffelijke lichaam af, maar het geestelijke lichaam blijft voortleven en dat is de ziel, waar de geest in zit.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Daarom is er in de geestenwereld een herkenning, een weerzien en een voortleven, maar met dit verschil, dat men het stoffelijke lichaam niet meer heeft, zoals bij de perzik, als het vlees weg is en de pit behouden blijft.

Nu willen we nog iets verder bezien. In deze Tabernakel vinden wij drie toegangen of verbindingen. De eerste toegang is de poort tot de Voorhof met de gekleurde tentdoeken. De tweede toegang wordt het eerste voorhangsel genoemd. Dan is er nog de derde toegang of verbinding, namelijk het tweede voorhangsel.

Dit heeft ons veel te zeggen en hierdoor krijgen we een betere innerlijke blik op onszelf. We beginnen bij de eerste toegang en dat is de poort, die de enige verbinding is met de buitenwereld. De Voorhof heeft slechts een verbinding met de wereld daar buiten, n.l. door de poort. Zo is het ook bij ons, want ons lichaam, dat de voorhof is, heeft maar een verbinding met de buitenwereld om zich heen, n.l. door de poort.

Wat is nu die poort? De poort van de Tabernakel wordt gedragen door vier pilaren, de dragers van de poort en dat zijn bij de mens de zintuigen; die in ons hoofd zetelen, n.l. het gehoor in het oor, het gezicht in het oog, de reuk in de neus en de smaak in de tong. Door deze vier stoffelijke zintuigen heeft ons lichaam verbinding met de stoffelijke wereld om ons heen.

Maar er is nog een vijfde zintuig. De pilaren dragen samen het er tussen gespannen kleed, als het vijfde zintuig en dat is de tastzin of het gevoel, want dat zit over ons gehele lichaam. Want als dat er niet is, mankeert er iets aan. Ziet u, hoe wij precies een tabernakel zijn!

Nu komen we op een nog belangrijker punt: de tweede toegang, het eerste voorhangsel is de enige verbinding tussen de ziel, het Heilige en de Voorhof, het lichaam. De ziel heeft dus geen directe verbinding met de stoffelijke buitenwereld, dan alleen door de voorhof, door het lichaam. Er is dus tussen de ziel en de buitenwereld geen verbindingsweg.

Hierin leren wij ons zelf kennen, hoe God ons gemaakt heeft. De ziel kan alleen contact hebben met de buitenwereld door middel van het lichaam. Het eerste voorhangsel wordt gedragen door vijf pilaren, die de toegang tussen ziel en lichaam zijn. Deze vijf pilaren zijn eigenlijk de vijf werkelijke zintuigen, die de mens heeft. Het is totaal fout, zoals de medische wetenschap denkt, dat de eigenlijke zintuigen in ons lichaam zitten.

De zintuigen, die in ons lichaam zijn, zijn in werkelijkheid alleen werktuigen, die door de vijf zintuigen van de ziel gebruikt worden om zo met de buitenwereld contact te hebben. Het oog heeft niet het vermogen om te kunnen zien, want het is slechts een lens, maar de ziel kan een beeld vormen, zich bedienen van het oog, om zo contact te hebben met de stoffelijke wereld.

Een astronoom, die het universum wil waarnemen, gebruikt een geweldige telescoop. Deze telescoop is ons oog en de waarnemer is onze ziel. Iemand die in een onderzeeboot zit, kan door middel van een periscoop zien, wat er boven de zeespiegel plaats vindt. Ook deze periscoop is eigenlijk het oog, zodat de ziel kan waarnemen, wat er in deze stoffelijke wereld gebeurt.

Als wij bij het sterven het lichaam kwijtraken, kunnen wij nog veel meer zien, horen en voelen en tasten dan nu, want die zintuigen zijn niet in het lichaam, maar in de ziel, maar zij missen dan alleen de hulpmiddelen, om dit ook in de stoffelijke wereld kenbaar te maken.

Ons lichaam is alleen materie, een gebouw. De ziel, die met deze wonderbare vijf zintuigen uitgerust is, bedient zich nu door de vijf lichamelijke zintuigen om contact te hebben met de buitenwereld.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Als het lichaam afvalt, kan de ziel nog altijd zien, horen, spreken; want Johannes hoorde zielen spreken onder het Altaar en die zielen zagen, hoorden en deden wat, denkt ook maar aan de rijke man en Lazarus. De rijke man kon voelen in het vuur, hij had het zintuig van gevoel niet verloren, omdat dit in zijn ziel zit. Hij kon zien, want hij zag Lazarus in de schoot van Abraham. Dat zag hij, zonder lichaam. Ziet u, waar de werkelijke zintuigen zitten?

Iemand, die het ongeluk heeft om blind te worden of blind geboren is, dacht u, dat deze het zintuig van het gezichtsvermogen niet had? Hij kan alleen de stoffelijke wereld niet zo waarnemen. Een blinde ziet dikwijls meer dan wij zien. Gaat u het nu begrijpen?

Zij zien alleen niet de stoffelijke vorm, want er is geen contact van de echte zintuigen met de buitenwereld door middel van het oog, omdat daarin iets stuk is.

Waarom wordt deze tweede toegang nu Voorhangsel genoemd? De eerste toegang werd de Poort genoemd, waardoor men naar binnen kan gaan. Het oog b.v. en ook het oor is een poort, waardoor u de buitenwereld in kan gaan.

De tweede toegang echter wordt geen poort genoemd, maar Voorhangsel. Het Hebreeuwse woord hiervoor kunnen wij ook vertalen met "sluier", dus "een bedekking". Door dit voorhangsel is de ziel niet waar te nemen voor de stoffelijke wereld daarbuiten.

Wij kunnen de ziel niet zien, maar wel als de sluier, de bedekking, weggenomen zou worden. Dit kan alleen de Heer doen. Weet u, hoe de ziel waar te nemen is? Door het oog, want dat is de spiegel van de ziel. Zo kunt u a.h.w. iemand door het oog in de ziel zien, maar dat geeft slechts een klein beeld.

De derde toegang wordt het tweede Voorhangsel genoemd. Dat er twee voorhangsels zijn, staat in Hebr. 9:2-4a. *"Want er was een tent ingericht, de voorste (de ziel), waarin de Kandelaar en de Tafel met de toonbroden stonden; deze werd het Heilige genoemd; en achter het tweede Voorhangsel was een tent, genaamd het Heilige der Heiligen, met een gouden Reukofferaltaar en de Ark des Verbonds".*

Door dit tweede Voorhangsel hebben de geest en de ziel verbinding met elkaar. Er is hier geen andere verbindingsmogelijkheid en hieruit leren wij, dat de geest niet direct in verbinding kan staan met de Voorhof, het lichaam, want vanuit het Voorhof kan men niet in het Heilige der Heiligen komen en ook andersom niet.

De geest heeft dus geen toegang tot het lichaam, dus ook niet met de buitenwereld; maar de geest heeft alleen door middel van de ziel en van het lichaam toegang tot de buitenwereld. Wij zien dus, dat de ziel twee toegangen heeft; de ene stelt haar in verbinding met de geest en de andere met het lichaam.

De ziel, die de verbinding is, moet het Heiligdom zijn, maar de geest moet het Allerheiligste zijn. Dit tweede Voorhangsel wordt gedragen door vier pilaren, die de vier krachtbronnen of vermogens van de geest zijn. Dit wil ik u proberen duidelijk te maken.

Ten eerste: wat is de geest? Geest is leven. Een dode geest bestaat niet. Want dat zou even onmogelijk zijn, als licht, dat geen licht geeft. Licht, dat geen licht geeft, is geen licht en een geest, die geen Leven heeft, bestaat niet, want Geest is leven.

Daarom kan een geest ook nooit sterven, want hij is onsterfelijk en heeft eeuwig leven, dat van God is; want het is een levensadem van God, die ook de Vader der geesten genoemd wordt. Hij geeft aan alles het leven, want Hij is de levensbron. In het Grieks is "adem", "leven" en "geest" hetzelfde woord n.l. "pneuma". Jezus zegt: "de wind waait, waarheen hij wil" en daarvoor mogen wij ook zeggen: "de geest waait, waarheen hij wil".

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Geest is leven en daarom is de Geest de krachtbron, die het leven geeft aan de ziel en door de ziel aan het lichaam.

Nu wil ik een vergelijking geven, al gaat die hier en daar wat mank, want ik neem een dood voorwerp om het u duidelijk te maken. Van een auto is de carrosserie het lichaam en die kan prima in orde zijn. Maar als er geen motor in zit, kan men er niets mee beginnen. De motor is de ziel. Nu kan deze motor nog zo goed zijn, maar als er geen brandstof in is, dan doet die motor niets, want de motor heeft uit zichzelf geen kracht, want het is een blok ijzer. Maar hij krijgt alleen het vermogen, om een bepaalde hem toegevoerde kracht uit een krachtbron, om te zetten in een bruikbare kracht. Want een auto zonder benzine kan niet rijden. De benzine is hier het beeld van de geest. De geest is de krachtbron en in de ziel worden alle wonderbare eigenschappen van de geest in praktische dingen omgezet in het leven en die hebben het lichaam nodig als het werktuig.

Welnu, geest is leven en de krachtbron, die aan de ziel en door die ziel aan het lichaam, het leven geeft. De geest, die het leven is, deelt dit leven mee aan de ziel langs deze vier pilaren, de krachtbronnen of vermogens, waarvan de eerste het licht is en door dat licht ontvangt de ziel het licht des levens en daarbij ook de wijsheid, want wijsheid en licht horen bij elkaar.

Daarom kunnen wij nooit zeggen, dat een ziel verlicht is, want dat bestaat niet; maar wel een verlichte geest, geesteslicht. Wat voor licht?

Als die Geest uit God is, dan heeft hij Goddelijk licht; maar als hij uit satan is, is het een verduisterd licht. Dan spreken we over een verduisterde geest, maar wij kunnen nooit spreken van een verduisterde ziel. De eerste krachtbron van het leven, van de geest is dus, dat hij licht meedeelt aan de ziel, waardoor de ziel het licht des levens krijgt en dat is de openbaring des levens en tevens de wijsheid. Als wij werkelijk verlicht zijn, worden wij ook wijs.

De tweede pilaar is kracht. Wij kunnen nooit spreken van zielskracht, maar wel van geesteskracht. Deze tweede pilaar verleent aan de ziel levenskracht en sterkte, want wij moeten versterkt worden in de geest en door de geest in de ziel.

De derde krachtbron van de geest is de wil of de wet. Gods wil is Gods wet. Iedere geest heeft een wil en deze krachtbron wordt aan de ziel meegedeeld, waardoor deze een bepaalde levenswil, levenswet of levensregel ontvangt. Dit is ten goede of ten kwade, al naar gelang welke geest het is; de Geest van God, die Gods wil openbaart of satans geest, die een eigen wil openbaart.

De vierde krachtbron is de natuur of aard. Wij lezen nooit in de Schrift over een boosaardige ziel, die niet bestaat, maar wel van een boze geest. De volksmond spreekt wel eens: "van een goed zieltje", maar dit is volkomen onjuist, want het is de geest, waardoor de ziel een bepaald karakter ontvangt, daar de geest de krachtbron is en ons karakter vormt.

Dit tweede Voorhangsel of sluier maakt de geest onzichtbaar voor de natuurlijke mens, want hij is verborgen in het Allerheiligste, evenals de kern in de pit van de perzik verborgen is. Maar het Woord van God is zo scherp, dat het door alles heen gaat en vaneenscheidt wat wij niet kunnen.

Wij zien dus, hoe de mens op een wonderbare wijze geschapen is als een Tabernakel. In het Allerheiligste, de achterste tent, dat bij ons onze geest is, zien wij de Verbondsark staan. Het is de bedoeling, dat God daar tussen de Cherubs troont. Die Ark is het centrale voorwerp in het Allerheiligste en dat is bij ons: ons hart!

Ons hart is niet dat kloppertje in onze borst, want daar kunnen zij harttransplantaties mee verrichten; maar aan het werkelijke hart kunnen zij niet komen. Het Allerheiligste heeft slechts één toegang tot de ziel, daarom is de geest volledig afgesloten en zit in het duister.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.**

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Daarom was het ook zo donker in het Heilige der Heiligen van de Tabernakel. Maar als de Tabernakel opgericht en geheiligd werd, kreeg het Allerheiligste een wonderbare andere toegang, n.l. dwars door de tentkleden heen van boven af: de Sjechina, die het geheel verlichtte.

Als een vuurvlam en een wolkkolom kwam deze dwars door die tentdoeken heen op het Verzoendeksel rusten. Als de Tabernakel op zijn plaats was dus, had hij direct verbinding met God. Uw geest is bestemd om een directe verbinding te hebben met de Geest van God, maar door de zonde is die verbinding weg en zit de geest in het duister bij elk mens, die niet wedergeboren is en niet het Leven van God heeft in Jezus Christus.

Als men niet wedergeboren is, heeft men de Heilige Geest niet en zit die geest opgesloten in duisternis en heeft alleen maar toegang tot de ziel en het lichaam en probeert op deze wijze ook een verkeer te onderhouden met de machten der duisternis.

Zulk een mens leeft in de duisternis en dat betekent naar Goddelijke maatstaf, eeuwige dood, want die geest blijft eeuwig bestaan. Weet u, wat er met die mens moet gebeuren? Niet moet eerst het lichaam vernieuwd worden, want dat is niet belangrijk, ook niet moet eerst de ziel anders worden, want dat is in eerste instantie ook niet zo belangrijk. Maar de geest moet eerst verlicht worden, levend gemaakt worden en het Gods Leven ontvangen en dat gebeurt bij de wedergeboorte.

Wij vinden in de Schrift nergens, dat bij de wedergeboorte onze ziel vernieuwd wordt, maar wij krijgen een nieuwe geest en de ziel wordt daarna gereinigd. Eerst moet de geest dus verlicht worden en dit kan alleen als de geest weer verbinding krijgt met boven, met God en Christus. Dan worden wij vernieuwd en dat is de wedergeboorte.

Dan kan de ziel nog onder de zonde zitten, die daarna gereinigd moet worden. Maar eerst moet de geest vernieuwd worden, want dat is de krachtbron van het eigenlijke leven. Als de geest verduisterd blijft, kan de ziel niet het levenslicht krijgen .

De Schrift leert, dat eerst de geest vernieuwd wordt, waarna het andere komt. Daarom is de belangrijke vraag van Paulus, als hij gelovigen vindt en hoort, dat zij het nieuwe leven nog niet hebben: "*Hebt gij de Heilige Geest ontvangen*"?

Hij vraagt niet of zij in de Here Jezus geloven en of zij gedoopt zijn, maar of zij de Heilige Geest ontvangen hebben. Want zonder Hem zouden zij nog in de duisternis zijn, dan zou hun geest nog afgesloten zijn, want die heeft nergens verbinding mee dan met de eigen ziel. En God alleen kan die isolatie van bovenaf doorbreken, wat wij ook zien, als Mozes de Tabernakel heeft opgericht en God met de wolk- en vuurkolom de duisternis doorbreekt met Zijn licht, dat Leven brengt.

Wat gaat er gebeuren, als daar het waarachtige leven gekomen is? Dan gaat de Kandelaar ook branden, want de Kandelaar krijgt zijn krachtbron uit de Geest. Daarom brandt hij ook op olie, het symbool van de Heilige Geest. Toen Mozes de Tabernakel opgericht had, kwam de heerlijkheid Gods er op. Hoe wordt onze tabernakel, onze geest, weer vernieuwd? Of hoe komt God in onze geest te wonen? Als de nieuwe Verbondsmiddelaar, Jezus de Christus, ons opgericht heeft.

Heeft u Exodus 40 wel eens gelezen? God stond niet toe, dat een andere Israëliet dan Mozes de hele Tabernakel zou oprichten, precies zoals God het hem gezegd had; zelfs Aäron mocht dat niet. En als hij er mee klaar was, kwam de heerlijkheid Gods erop en nam het Allerheiligste in bezit.

Zoals Mozes alles moest doen naar het Woord van God, als middelaar van het Oude Verbond, die een aardse tent moest oprichten, zo heeft Jezus Christus alles gedaan naar het Woord van Zijn Vader en heeft Hij ons opgericht in Zijn kruisdood en opstanding, waardoor wij weer verbinding krijgen met boven en onze geest verlicht wordt.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Dan gaat alles vanuit het Allerheiligste, want die wolkkolom kwam niet alleen in het Allerheiligste, dus in de geest, maar hij kwam te rusten op de Ark, het hart. “ *Mijn zoon, Mijn dochter, geeft Mij uw hart* “. Dat moet de troon van de Heer worden, want vanuit het hart zijn alle uitgangen des levens en het hart is het centrum van de geest en dan wordt ook de ziel levend.

De ziel leefde wel, maar had het leven van de verdorven, verduisterde geest; maar nu wordt alles nieuw en wordt de ziel verlicht en gereinigd en zo wordt ook het lichaam vanzelf vernieuwd. God is het, die ons hiertoe heeft bereid.

Het is van belang, dat wij deze volgorde gaan zien om het grote plan Gods te kunnen begrijpen, waarin wij de zelfde volgorde vinden.

Nu komen wij tot het onderwerp: De Tabernakel als het centrum van de Nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.

De nieuwe schepping kwam voort uit het verlossingswerk van de Here Jezus Christus en heeft dus haar fundament in de kruisdood en opstanding van Hem. Dit grote verlossingswerk verrichtte de Here Jezus in Zijn lichaam; Hij stierf in dat lichaam aan het kruis, maar Hij werd ook in dat lichaam weer opgewekt uit de doden.

Dit lichaam is dus een ware Tabernakel Gods, zoals wij gezien hebben, een Tempel Gods. Deze ware Tabernakel naar geest, ziel en lichaam, is tevens het fundament en de hoeksteen, waarop de grote Tempel Gods verschijnt.

Wat betekent hoeksteen? Wij hebben er eigenlijk geen juist woord voor, maar het wil zeggen, dat die steen de kern geworden is voor de maat, de afmeting en de bouw van dat gehele gebouw. De hoeksteen geeft de lijnen aan, de maten en de werkelijke inhoud van deze Tempel.

In Ef. 2:19-22 lezen wij: *”Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”*.

Hij is de hoeksteen, de kern, het begin, de oorsprong van die Tempel.

Nu gaan wij iets wonderbaars zien. Wij vinden dit afgeschadwd in de hele schepping, want alles wat God maakt, heeft Hij op deze wijze gemaakt. Op school hebben de meesten misschien natuurkunde gehad. We weten dat ijzer en koper b.v. opgebouwd zijn uit moleculen, terwijl deze moleculen weer opgebouwd zijn uit atomen.

In wezen is het zo, dat God eerst de kern schiep. Laten wij b.v. ijzer nemen. In wezen is dus de atoom van ijzer eerst, waar gelijkmatige omheen gebouwd worden en zo vormen zich moleculen en deze vormen tezamen het materiaal, dat wij als ijzer kennen.

Wij weten, dat de materie niet uit een vaste substantie bestaat, maar het zijn allemaal heel kleine onderdeeljes, die op een wonderbare wijze om elkaar heen draaien en bij elkaar behoren; en alle moleculen zijn onderling gelijk evenals iedere atoom.

Misschien heeft u ook wel eens gehoord, hoe het natuurlijke menselijke leven in de moederschoot tot stand komt. Het is oorspronkelijk een eicel, die bevrucht wordt, waaruit de kern ontstaat, waar omheen de hele mens opgebouwd wordt. Als die eerste kerncel tot volmaaktheid gekomen is, gaat hij zich delen en vormen zich nieuwe cellen daar omheen en dit proces gaat door, totdat er een volmaakt mensenkindje ontstaat.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

De moderne wetenschap is al zover gekomen, dat zij weten, dat in de oorspronkelijke cel al alle stoffen aanwezig zijn, waardoor dat mensenkind gebouwd wordt en dat de erfelijke eigenschappen door de chromosomen worden overgedragen. Dit is een wonderlijke geheime code, die men niet verstaat en die bij elk levend schepsel anders is.

Nu komen wij bij de nieuwe geestelijke schepping. Waar heeft deze nieuwe schepping zijn begin? Het begon al in de moederschoot van Maria, waarin een eicel was, die niet bevrucht werd door de wil van een man, maar door de Geest van God en om deze eerste cel ontstond de menswording van Gods Zoon; en dit was dus het begin van de eerste ware Tabernakel Gods. Verstaat u het?

Maar nu staat het proces niet stil, want Jezus Christus in Zijn kruisdood en opstanding is tevens de kern geworden van een heerlijker Tabernakel Gods, die God nu om Hem gaat heen bouwen. Daartoe ging Jezus Christus, als de volmaakte kern, Zich delen en Hij deelt Zich nog steeds. Jezus Christus deelt Zich mede aan mensen, die daartoe geroepen zijn en zo deel krijgen aan Hem.

Hij trekt hen tot Zich en omringt hen met Zichzelf en maakt van hen zulke Tabernakels, als Hij is. Het is een geheel, opdat al die Tabernakels met elkaar bouwstenen zijn van de geweldige Tabernakel Gods, die Hij nog steeds aan het bouwen is. Dit is een geheim Gods en zoals de kern is, zo zullen de anderen zijn, want Hij deelt Zich mee aan ons.

In de moederschoot trekt de eerste cel andere cellen, uit het voedsel tot zich, bouwt ze om zich heen en maakt ze tot één en langzaam wordt het een mensenkindje. Wat een wonderbare schepping Gods! Maar dit is slechts een kleine afschaduwing van wat God in Christus gaat doen in de nieuwe schepping.

De cellen, die Jezus Christus om Zich heentrekt en die samen met Hem gevoegd worden tot het geweldige Godsgebouw, zijn levende mensen, levende bouwstenen, maar door Hem vernieuwd, veranderd en aan Hem gelijkvormig gemaakt.

Want Hij is de Hoeksteen en dat wil zeggen, dat Hij de maatgevende kern is. Zoals de oorspronkelijke kern is, zo worden ook de anderen, die om Hem heen komen; zo is elk atoom ijzer gelijk aan het andere en elk molecuul weer gelijk aan andere en vormen samen het geheel. De eigenschappen van de mens, die geboren wordt, zijn al verbonden met de chromosomen, die in de oorspronkelijke kerncel al aanwezig waren en die zich steeds in de andere cellen voortplanten.

Mag ik dan met heilige eerbied vragen: "*Wat zijn dan de chromosomen in de eerste cel, in Jezus Christus*"? Dat zijn allereerst Zijn kruisdood en opstanding; maar wij vinden ook in Hem de wet Gods, want Hij doet de wil Gods en Hij heeft de Goddelijke natuur en is het ware Licht. Dat zijn de maataangevende eigenschappen, die in de oorspronkelijke kern zitten en die Hij aan ons meedeelt. Wat heerlijk is dat! Hier gaan wij later op in, als wij stuk voor stuk deze dingen gaan onderzoeken.

Nu willen wij eerst gaan zien, hoe de Here Jezus die grote eeuwige Tempel Gods bouwt en dat doet Hij met levend materiaal. De Voorhof van die Tempel, waarvan Hij de Hoeksteen is, bouwt Hij met het levende materiaal van Israël. Maar het Heiligdom bouwt de Here Jezus met het levende materiaal van de Gemeente. Hierin zien wij de verhouding van Israël tot de Gemeente. De Gemeente is het Geest - Lichaam van God en Israël wordt het Aardse - Lichaam van God. Wij hebben immers gezien, dat de ziel het lichaam van de geest is en samen hebben zij het aardse lichaam, dat wij in de Voorhof vinden uitgebeeld.

Jezus Zelf is het hoofd. Het Heilige der Heiligen en Hij trekt allereerst Zijn Geest - Lichaam om Zich heen en dat is de Gemeente, die eerst gebouwd wordt. Zo min als het Heilige der Heiligen te scheiden is van het Heilige, omdat het een tent is, zo min is Christus van de Gemeente te scheiden, want ook zij zijn één.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

God kan het wel onderscheiden, want die tent is te onderscheiden in twee afdelingen, de voorste en de achterste tent. Wij zien het ook bij de mens, want wij kunnen geest en ziel niet scheiden, omdat het eeuwig bij elkaar behoort. Als de ziel vrij zou komen van de geest, zou hij dood zijn en niet kunnen bestaan. Geest en ziel is voor ons nooit te scheiden, maar God kan het wel onderscheiden. Zo is het ook met Christus en de Gemeente, die te onderscheiden zijn in het Hoofd en de leden, maar niet te scheiden, omdat Christus en de Gemeente één is.

Wanneer kan nu een aards lichaam levend worden? Als geest en ziel er in komen. Zo kan Israël pas levend materiaal van de Voorhof van die Tempel worden, d.w.z. levend worden in één dag, als het Heiligdom en het Allerheiligste opgericht zullen zijn op de dag van Christus in één ogenblik.

Zo is ook de volgorde bij de wedergeboorte van de mens. Eerst moet de geest levend worden en dat is gebeurd in Jezus Christus, toen Hij het grote verlossingswerk volbracht had; daarna ging Hij terug naar de Vader en kwam de Geest en zo kon de ziel tot leven komen, als het geestelijke Lichaam van Jezus, wat Hij nog steeds aan het bouwen is. Als dat helemaal levend is, dan komt het aardse lichaam tot leven. Ziet u nu iets van het wondere plan Gods?

Jezus als de Hoeksteen en de Kern van dat Godsgebouw, had Zijn aardse lichaam uit de Joden dan daarom zijn de Joden ook Zijn lichaam van de aarde. Jezus is dood geweest en ook Zijn lichaam is geweest in het graf. Toen het daar was, was Zijn geest daar niet in, maar ten derde dage is Hij opgewekt. Zo zal ook Israël, dat nu dood is, geen geest heeft, want al 2000 jaar ligt het in het volkerengraf; zal ten derde dage, dat is in het derde duizend jaar, weer opstaan. Wat bij Jezus twee dagen duurde in het graf, duurt bij Israël al meer dan twee duizend jaar.

Ook hierin gaan wij dus weer zien het verband tussen de Gemeente en Israël, hun onderlinge verhouding en hun plaats. Als straks deze Tabernakel verrijzen zal, zijn het geen twee Tabernakels, maar één, want Israël en de Gemeente behoren bij elkaar even sterk, als het lichaam bij de ziel behoort en de geest. Daarom kunnen wij Israël ook lief hebben, want het is straks voor de Gemeente met Christus, het Aardse Lichaam.

Al ligt het nu nog in het graf, zullen wij het niet verachten. Denk er om, dat het Heiligdom, het enige is, dat twee toegangen heeft, de één naar de Voorhof, het lichaam, de andere naar het Heilige der Heiligen, de geest. Maar de Voorhof heeft slechts één toegang naar buiten, ook de geest heeft maar één toegang tot de ziel.

Wij hebben in het voorgaande reeds gezien, wat dit voor zin heeft. Wij, zijn Gemeente en hebben allereerst een toegang tot het Heilige der Heiligen, want anders zouden wij niet kunnen leven. De ziel kan niet leven, omdat zij uit zichzelf geen leven heeft, want zij leeft door de geest.

Wij, als wedergeborenen, leven door de Heilige Geest en de Geest is in het Allerheiligste. Maar denk erom, wij hebben ook een toegang tot de Voorhof, dus hebben wij ook nog een taak voor Israël. Laten wij daarom voor Israël bidden.

Zoals Mozes als de middelaar van het Oude Verbond de opdracht van God kreeg om met de Israëlieten een Tabernakel te maken en die op te richten als een afschaduwing van het ware, de hemelse Tabernakel, die God hem getoond had op de berg, zo heeft de Verbondsmiddelaar van het eeuwige Verbond, Jezus Christus, van Zijn Vader de opdracht gekregen, deze eeuwige ware Tabernakel op te bouwen en op te richten met als levende stenen, als levend materiaal van Israël en de Gemeente samen.

Nadat God deze opdracht aan Mozes gegeven had, heeft het enige tijd geduurd, voordat die Tabernakel opgericht werd. De Israëlieten moesten immers al het materiaal brengen! Hebben wij ons zelf al als materiaal uitgeleverd naar geest, ziel en lichaam? Er staat, dat allen, die een vrijwillige gave in het hart hadden, die mochten brengen. De Gemeente bestaat uit vrijwilligers.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.**

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Wij worden geroepen en wij kunnen ja of neen zeggen. Tussen de bouw van de Tabernakel en zijn oprichting onder Mozes lag een zekere tijd en zo leven wij nu in de tijd, dat Jezus nog steeds bezig is het materiaal te verzamelen uit de vrijwilligers, die Hij roept en klaar maakt; want deze ware Tabernakel is nog niet opgericht, maar zal straks opgericht worden.

Het is echter al een voldongen feit, want de kern is er reeds. Maar zoals alleen Mozes de Tabernakel mocht oprichten, zo zal ook Jezus Christus alleen de ware Tabernakel oprichten, want dat is zijn werk. Maar als Hij straks komt, gaat Hij eerst de Gemeente oprichten door ons het verheerlijkte lichaam te geven.

Nu willen wij eerst nog zien de indeling van de Tabernakel, om de betekenis van de gang van de Hogepriester uit het Oude Verbond. Dit zijn verborgenheden. In Lev. 16 vinden wij de Grote Verzoening, waarop de Hogepriester een door God aangegeven gang moest lopen.

Hij mocht niet iets doen van zichzelf, maar alles was tevoren door God precies bepaald. De Hogepriester kwam op die dag eerst in de Voorhof en ging naar het Altaar, dat daar middenin stond en offerde als schuld- en zondoffer een jonge stier voor zichzelf, omdat hij een zondig mens was en voor zijn huis, waartoe de priesters behoorden.

Het offer slachtte hij en dat bloed ving hij op in een schaal en met wat vurige kolen van het altaar, die hij deed in een pan en ook een handvol reukwerk nam hij mee om door de Voorhof te lopen en door het eerste Voorhangsel het Heiligdom binnen te gaan en door het tweede Voorhangsel, het Heilige der Heiligen binnen te gaan.

Daar wierp hij eerst dan de gloeiende kolen met het reukwerk op het reukofferaltaar, waar een wolk van reukwerk het Heilige der Heiligen vervulde, opdat hij niet zou sterven voor Gods aangezicht, omdat hij zondig was. Dan sprengde hij het bloed zevenmaal voor de Ark en ook op het Verzoendeksel daarvan. Daar zien wij het eerste begin van de loop van de Hogepriester, maar hiermede is die nog niet geeindigd.

Maar tot zover is ook de loop van de ware Hogepriester nu gekomen. Aan de hand hiervan kunnen wij nagaan, wat die grote ware Tabernakel moet zijn, want Jezus Christus is de ware Hogepriester. Waar begon de Here Jezus Christus nu als Hogepriester Zijn loopbaan? In de Voorhof en dat was in het volk van Israël, in het Joodse land, dat het middelpunt van de wereld is. De Voorhof is Israël in zijn land en dat land wordt in de Schrift het middelpunt van de wereld genoemd.

Dit vinden we allereerst in Rich. 9:37. *“Zie, er dalen mensen af van de Navel-des-lands en één groep komt langs de weg van de Waarzeggens-terebint”*. Hier wordt het Joodse land *“de Navel-des-lands”* genoemd, terwijl andere vertalingen spreken van *“het Midden-des-lands”*.

In Ez. 38:12 staat, dat dit de profetie is, die straks haar vervulling krijgt, als Rusland, de Gog en Magog, Israël binnen trekken: *“om buit te maken en roof te plegen, om uw hand te keren tegen de weer bewoonde puinhopen (het Joodse land) en tegen een natie (Israël) die uit het gebied der volken bijeengebracht is, die have en goed heeft verworven, die op de navel der aarde woont”*.

Hieruit blijkt, dat het Joodse land door God als het centrale punt van de volkerenwereld wordt gerekend. En ook zien wij hierin, dat de Voorhof van de eeuwige Tabernakel, die gaat verrijzen, centraal ligt.

De Hogepriester kwam eerst in de Voorhof en wij zien, hoe de Here Jezus als de ware Hogepriester in Israël, de Voorhof, gekomen is. Misschien gaat u nu begrijpen, dat Jezus nooit buiten de landpalen van het beloofde land is geweest, want Hij moest in de Voorhof zijn.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Men heeft Hem naar de Grieken willen laten komen, maar dat deed Hij niet. Misschien zegt u, dat Hij toch wel in Sidon is geweest? Toen was Hij wel buiten de landpalen van het toenmalige Israël; maar bij het aan Abraham beloofde land, behoorden ook Sidon en Tyrus.

Jezus is beslist niet buiten de Voorhof geweest. Want het door God aan Abraham beloofde land is heel wat groter, dan wat Israël nu heeft, en dat is de Voorhof, die straks zal gaan bloeien als een roos.

De Hogepriester ging niet alleen in de Voorhof, zoals wij Jezus Christus in de Voorhof zien rondwandelen, maar hij ging naar het centrum van die Voorhof, het Altaar. Zo ging Jezus ook naar het altaar, Jeruzalem en Golgotha, het centrum van het Joodse land. Dit is het altaar, waar God Zijn Zoon als offer gegeven heeft, dezelfde rots, waarop Abraham zijn zoon Isaäk moest offeren. En die plaats is de navel der aarde. Wat is de navel?

De navel is de oorsprong van het leven. De eerste kerncel bevindt zich direct in de navel en daar wordt het gehele lichaam omheen gebouwd. Met de navel der aarde wordt niet alleen het Joodse land bedoeld, maar speciaal het Altaar; want daar is de oorsprong van het waarachtige leven Gods, door Jezus kruisdood en opstanding. Daar omheen, om de oerel Jezus Christus, wordt het grote wonderbare scheppingswerk Gods gebouwd. Zo zien wij, wat de Voorhof en het Altaar zijn bij de eeuwige Tabernakel.

Ik ben er van overtuigd, dat straks in het Duizendjarige Rijk daar die aardse tempel van Ezechiël verrijzen zal, waar alle volken naar toe moeten trekken en daar komt de verbinding weer met God.

Nu willen wij de verdere loop van de Hogepriester vervolgen, die met het bloed, het vuur en met het reukwerk naar het Heilige der Heiligen gaat.

Dit lezen we in Hebr. 9:11-12. *“Maar Christus, opgetreden als Hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte Tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met Zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het Heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf”.*

Hij ging met Zijn eigen bloed het waarachtige Heiligdom binnen en dat vuur voor het reukwerk was geen vuur van kolen, maar van Gods Geest. Want waar vandaan kwam het vuur op het Altaar in de Voorhof? Het was niet door mensenhanden aangestoken, maar toen het Altaar opgericht was, kwam er vuur uit de hemel en stak het aan en de priesters moesten dat vuur brandend houden, om het offer te verteren.

Welnu, met dat vuur is Jezus ook werkelijk binnengegaan, zoals wij vermeld vinden in Hebr. 9:14. *“hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft”.* Het was dus de eeuwige Geest, het vuur van boven.

Hij ging met Zijn eigen bloed in het vuur van Gods Geest en het reukwerk was de Heer zelf. Dit zegt de Schrift ons ook in Ef. 5:2. *“en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk”.*

Zo zien wij de ware Hogepriester gaan, die Zichzelf door de eeuwige Geest van God als een smetteloos offer gebracht heeft en zo met Zijn eigen bloed als een welriekende reuk is binnen gegaan.

Nu gaan we de gang van onze Hogepriester volgen in Hand. 1. Hier verlaat Hij de Voorhof, het Joodse land, nadat Hij op het Altaar, het kruis van Golgotha Zijn werk had volbracht en Hij opgestaan was uit de doden; dan zien wij Hem buiten Jeruzalem, de Voorhof verlaten, op de Olijfberg.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Zo lezen we in vers 9: *“En nadat Hij dit gesproken had (de laatste woorden in de Voorhof), werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen”.*

Ja, de Israëlieten van het Oude Verbond konden de Hogepriester volgen totdat hij het Voorhangsel inging en daar was hij aan hun oog onttrokken. Dit Voorhangsel was een sluier en zo zien wij de Here Jezus de Voorhof verlaten en een wolk nam Hem weg.

Waar was Hij toen? In het Heiligdom. Waar is dus nu het Heiligdom? De Schrift geeft ons duidelijk antwoord. Hij bleef niet in het Heiligdom, maar ging het Heiligdom door. Na het eerste Voorhangsel, de wolk, werd Hij aan het oog van de aarde onttrokken, maar Jezus ging ook het tweede Voorhangsel door en kwam bij de Troon van God, want dat is het Allerheiligste.

Want in Hebr. 4:14 staat: *“Daar wij nu een grote Hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan”.* Zoals de Hogepriester van het Oude Verbond het Heiligdom moest doorgaan, zo is Jezus de hemelen doorgegaan. Wat is dus het Heiligdom van deze geweldige Tabernakel, die de Here Jezus bouwt? Het zijn de hemelen.

Wij weten al, dat de Joden een aardse roeping hebben met een aardse bestemming. De leden van de Gemeente zijn de bouwstenen voor het ware Heiligdom en daarom krijgen zij ook een hemels lichaam. Het Schriftwoord zegt in Ef. 2:5-6. *“ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, - door genade zijt gij behouden -, en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus”.*

Wij zijn dus burgers van een rijk in de hemelen. Ziet u, Gemeente, waar ons erfdeel is? Daar moet ook onze wandel zijn en daartoe worden wij ook klaargemaakt als levende bouwstenen.

Met het natuurlijke oog, zelfs met de meest verfijnde telescopische instrumenten, kunnen de Hemelse Gewesten niet waargenomen worden, want er is een sluier tussen. Maar de mens met een verduisterde geest, al is hij nog zo knap, kan deze dingen niet verstaan, want zijn wijsheid is dwaasheid bij God en daarom kunnen wij begrijpen, dat de Russische astronauten toen zij in de ruimte waren zeiden, dat zij God niet gezien hadden. Wat een dwaze domheid met al hun wijsheid!

Het gebeurt wel eens, dat God bij iemand die sluier weghaalt. Dat gebeurde b.v. bij Stefanus, wiens ogen, hoewel hij nog op aarde was, open gingen en hij de hemel geopend zag en Jezus zag staan aan de rechterhand Gods.

Zo hebben ook Paulus en Johannes de hemelen geopend gezien. Maar ook in het Oude Testament lezen wij, hoe de knecht van Eliza, toen hij bang was voor het grote leger der Arameeërs, ineens de hemelen open zag en daar een heel leger van vurige paarden en wagens waarnam. 2 Kon 6:16-17. *“Maar hij zeide: Vrees niet, want zij, die bij ons zijn, zijn talrijker dan zij, die bij hen zijn. Toen bad Elisa: Here, open toch zijn ogen, opdat hij zie. En de Here opende de ogen van de knecht en hij zag en zie, de berg was vol vurige paarden en wagens rondom Elisa”.* O, mens, wees niet zo ongelovig, maar geloof!

Als wij in de hemelen komen, zullen wij nog niet direct de Troon van God zien, want er is het tweede Voorhangsel, waar tot nu toe alleen Jezus is doorgegaan en gekomen is in het Heilige der Heiligen.

En waar is dat? Dit vinden we in Hebr. 7:26. *“Immers, zulk een Hogepriester hadden wij ook nodig: heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven”.* O mens, wees niet zo ongelovig, maar geloof!

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.**

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

De hemelen zijn het Heiligdom (ook het geweldige universum) en daar is Hij nog boven verheven en gekomen in de Hemel der Hemelen, het Heilige der Heiligen, waar de Ark, de Troon van God is. Dit zegt ons Ef. 4:10. *“Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen”.*

Daar is Hij om alles tot volheid te brengen. In het Heilige der Heiligen staat de Ark, die tevens de Troon van God is en het centrum van onze geest; en dat is ons hart, dat een Heilige der Heiligen behoort te zijn, want uit het hart zijn de uitgangen des levens en daar is Jezus gekomen ons ten goede.

Ziet u nu het plan Gods in Jezus Christus en dat is de nieuwe schepping, deze eeuwige Tempel, die de Here Jezus doet verrijzen op Zijn volbrachte werk, die het centrum is van die nieuwe schepping en de hemelen en de aarde samen verbindt met de Troon van God, opdat, alles één zal worden.

Want als straks Israël een wedergeboren volk zal zijn, zal het als het Aardse Lichaam, die volle Priesterdienst verrichten door heel deze stoffelijke schepping, terwijl de Gemeente haar Hogepriesterlijke functie zal verrichten vanuit de Hemelse Gewesten onder haar Hoofd, de Here Jezus Christus, opdat door Hem, hemel en aarde verenigd zal worden en zo God alles in allen zal zijn. Dat is het grote Plan Gods.

Jezus Christus is de oorsprong van al het waarachtige leven en tevens het fundament, waar de hele schepping op rust en gegrondvest is; en zo is Hij ook de oorzaak van het nieuwe leven in ons, de Gemeente.

Nu wil ik u nog op iets bijzonders wijzen. Toen Mozes de Tabernakel, die hij met de kinderen Israëls moest maken, alleen moest gaan oprichten, sprak de Here in Ex. 40 hoe hij dat moest doen. Hij moest n.l. beginnen met het oprichten van de Tent en wel eerst het allerheiligste. Zo was Mozes een type van Hem, die de Middelaar van het Nieuwe Verbond is en die de ware Tabernakel, als alles klaargemaakt is naar Gods eis, op zal richten. Het laatste, dat opgericht wordt, is de Voorhof en dat is Israël. Eerst wordt dus de Gemeente opgericht.

Maar Mozes moest ook de Tabernakel oprichten op een bepaalde dag, n.l. op de eerste dag van de eerste maand. Wat is dat? Dat is Nieuwjaar! Als Jezus Christus de ware Tabernakel opricht, dan wordt alles nieuw, en dan breekt het grote eeuwige Nieuwjaar aan. Daar is het wachten op, want wij zitten nog altijd in het oude jaar, maar gelukkig aan het eind daarvan, want spoedig zal de Heer Zijn grote Nieuwe Tabernakel gaan oprichten. Wat zal dat wonderbaar zijn, als die dag aanbreekt en alles nieuw wordt.

Nu willen we nog een ogenblik stil staan bij de roeping en de plaats van Israël in deze Tabernakel. Wij hebben al duidelijk gezien, hoe de Here Jezus deze eeuwige Tabernakel bouwt met levende stenen en dat Hij de kinderen Israël als de levende stenen gebruikt om de Voorhof te bouwen en al wat bij de Voorhof behoort en dat Hij de Gemeente als levende bouwstenen gebruikt om het Heiligdom te bouwen.

Israël moet dus de Voorhof van deze eeuwige Tabernakel worden, maar het is het nog niet. Want zolang Israël nog niet uit de doden is opgestaan en het nog niet het Opstandingleven heeft, kan het niet als levende bouwstenen gebruikt worden voor de bouw van die Voorhof.

Het proces, waarmee Jezus hier op aarde in Zijn lichaam te doen had, vinden wij terug in Israël, want Israël zal dat Aardse Lichaam van Hem worden, daarom moest ook het aardse, natuurlijke lichaam van Jezus uit Israël voortkomen. Hier zien we een duidelijke parallel tussen het leven van de Here Jezus in Zijn lichaam en het Joodse volk.

Het lichaam van Jezus werd op een bovennatuurlijke wijze door God verwekt in de moederschoot van Maria. Maar ook Israël is op bovennatuurlijke wijze verwekt uit een verstorven ouderpaar, Abraham en Sara.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Zoals Jezus geboren is in het Joodse land, zo werd Israël geboren in het aan Abraham beloofde land. En zoals Jezus, toen Hij nog heel klein was, met Zijn ouders naar Egypte moest uitwijken, zo moest het Joodse volk, toen het nog maar een klein volkje van 70 zielen was, ook uitwijken naar Egypte. Zoals God Zijn Zoon terugroept uit Egypte en hen op wonderbare wijze weer terugbracht in het Joodse land, zo werd ook Israël op Gods tijd weer terug gebracht naar het Joodse land.

Als Jezus op aarde het werk van Zijn Vader gaat beginnen, begint het met 40 dagen in de woestijn; en als God met Israël gaat beginnen, is het 40 jaar in de woestijn. De cyclus in de kern voltrekt zich sneller dan de andere dingen daar omheen. Jezus was 40 dagen in de woestijn en Israël 40 jaar.

Jezus was twee dagen in het graf en Israël 2000 jaar in het volkerengraf. God ging met Zijn Zoon na die 40 dagen, dat wonderbare werk beginnen met geweldige krachten, tekenen en wonderen. En wat gebeurde er, toen God het volk uit Egypte ging leiden? Toen gebeurden dezelfde wonderen, tekenen en krachten. Zoals wij het bij Jezus zien, zien wij het ook bij het Joodse volk als Zijn grote lichaam.

Wat zien wij nu aan het eind van het aardse leven van Jezus? Dan zien wij, hoe de Here Jezus verworpen en overgeleverd wordt in de handen van de vijanden om te lijden en te sterven, het bloedige offer brengt. Wat zien wij bij het Joodse volk?

Zij zijn verworpen, overgeleverd in de handen van de heidenen, waaronder zij ontzettend veel moeten lijden en steeds maar bloedige offers moeten brengen. Maar met dit grote verschil, dat Jezus overgegeven werd in de handen van de heidenen, omdat Hij gehoorzaam was aan God, terwijl Israël verworpen en overgeleverd is in de handen van de heidenen, omdat zij ongehoorzaam waren. Ziet u, dat Zijn lijden en sterven was door ongehoorzaamheid; maar niet door Zijn ongehoorzaamheid, maar onze ongehoorzaamheid.

Als men een vrome Rabbijn spreekt over Jesaja 53, de lijdende Knecht des Heren, dan zegt hij dat zij dit zijn als volk. Hij zegt niet dat het de Messias is, maar dat zij het zijn! Is dat helemaal zo dwaas? Welneen, maar zij zien slechts één kant van de waarheid, zoals vele Christenen alleen maar de andere kant van de waarheid zien; want deze zien niet, dat Israël ook moet lijden, omdat zij het Aardse Lichaam van Jezus zijn.

Nu komt misschien meteen een antwoord op de grote vraag: "waarom komt al dat lijden over Israël"? Omdat zij de Voorhof zijn, waarin nog altijd het Altaar staat. Weet u wat de Priesterdienst van Israël was? Iedere dag in de Voorhof het offer vernieuwen in de morgen en in de avond met een eenjarig volkomen lam en dat is het beeld van Jezus Christus.

Israël heeft altijd te maken met bloederige offerranden. Als zij gehoorzaam waren, brachten zij dat offer in hun land op het Altaar. Maar sinds de omzwerving in de diaspora zijn zij zelf tot bloedige offers geworden, maar offers moeten zij brengen, omdat zij door God tot deze taak geroepen zijn.

Israël is nog altijd door God bestemd tot een Priesterlijk Koninkrijk met een Priesterlijke taak, die zij straks in heerlijkheid zullen vervullen, als zij wedergeboren zijn. Waartoe moeten zij die functie ook vandaag vervullen?

Voor de heidenwereld en daar zij nog ongehoorzaam zijn, zijn zij nu zelf bloedige offers in die heiden wereld. Het zal blijken, dat het lange lijden van Israël sinds 2000 jaar, dat bloedige offers onder alle heidenen, niet te vergeefs zal zijn geweest. Niet omdat Israël uit zichzelf zo goed is, maar eenvoudig omdat het de bouwstenen zijn, geroepenen, uitverkorenen, om het Aardse Lichaam, de Voorhof, te zijn voor hun Messias.

Dan gaat Jesaja 53 toch wel een diepere betekenis krijgen, want daarin zien wij de Messias en ook Zijn Lichaam. Dit moeten we weten, opdat ook wij een grote liefde voor Israël gaan krijgen, want dat wil God.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Zo gaan wij zien, waartoe Israël bestemd is, althans een uitverkoren deel uit Israël, want twee derde wordt ervan verworpen, wat Gods zaak is en waar wij niet over te oordelen hebben. Want allen, die zich Israël noemen zijn geen Israël, evenals ook alles, wat zich Gemeente noemt, geen Gemeente is.

Wij zullen Israël dus allereerst lief hebben om de roeping Gods, maar ook, omdat het straks ook zal behoren in zijn aardse functie tot het grote Lichaam van Jezus. Daarom kan het niet bestaan, dat een lid van de Gemeente, Jezus geestelijk Lichaam, een Jodenhater is. Want met Jodenhaat, haat men God Zelf en Jezus Christus en ook de Gemeente. Een Jodenhater kan dus geen wedergeboren mens zijn.

Wij weten, dat Jezus twee dagen in het graf was en ten derde dage opstond. Zo zal het Joodse volk twee dagen in het volkengraf zijn en ten derde dage verrijzen. Dit zegt Hosea 6:1-3. *“Komt, laat ons wederkeren tot de Here! Want Hij heeft verscheurd, en zal ons helen; Hij heeft geslagen, en zal ons verbinden. Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derden dage zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht. Ja, wij willen de Here kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen, die het land besproeit”.*

De late regen komt, eerst op de Gemeente en dan op Israël en dan wordt alles opgericht en begint het Goddelijke Nieuwjaar.

De Voorhof is dus het Joodse land met het Joodse volk, maar het land, dat God aan Abraham beloofd heeft, is vanaf de beek van Egypte tot de rivier de Eufraat, wat de Joden nog nooit gehad hebben. En in Ezechiël lezen wij, dat in dat land de 12 stammen, die straks herleven zullen in de nationale wedergeboorte en opstanding van Israël, zich heel anders zullen legeren dan in de dagen van Mozes en Jozua, waarin iedere stam slechts een klein deel van zijn erfdeel toegewezen kreeg. Dan zullen zij de volle breedte van dat land bezitten en tezamen de Voorhof vormen.

Zoals we gezien hebben, wordt het Altaar midden in de Voorhof geplaatst en zo zal Israël midden in de wereld staan als het Altaar, gebouwd van levende stenen: de 12 opgerichte stenen.

Als de middelaar van het Oude Verbond, Mozes, de twaalf stammen bij de berg Sinaï verzameld heeft en God het Verbond van de Sinaï met hen aangaat, dan gaat Mozes een Altaar bouwen, bestaande uit 12 stenen naar de 12 stammen Israëls. Dit vinden we in Ex. 24:4. *“En Mozes schreef al de woorden des Heren op. Vroeg in de morgen bouwde hij een altaar onder aan de berg, met twaalf opgerichte stenen overeenkomstig de twaalf stammen van Israël”.*

Wat betekent dat? Geen neergelegde stenen, maar opgerichte stenen. Daarin zien wij al het beeld van het Opstandingsleven. Israël lag dood, maar zal worden opgericht. Want straks zullen de 12 stammen levend gemaakt worden, het werkelijke Altaar vormen in de Voorhof.

Vers 5 gaat verder: *“Toen zond hij de jongelingen der Israëlieten heen, en zij brachten brandoffers en offerden stieren als vredeoffers voor de Here”.*

Ook lezen we hetzelfde onder de profeet Elia, als Israël afgefallen is van de levende God en helemaal in de afgoderij dreigde te vallen, die dan Israël weer gaat oprichten, want dan moet Israël weer kiezen, wie het dienen wil.

De naam Elia betekent: de Here is God. Dat vinden we in 2 Kon. 18:30-31. *“Toen zeide Elia tot het gehele volk: Nadert tot mij. En het gehele volk naderde tot hem. Daarop herstelde hij het Altaar des Heren, dat omvergehaald was. Elia nam twaalf stenen naar het getal van de stammen der zonen van Jakob, tot wie het Woord des Heren gekomen was: Israël zal uw naam zijn”.*

Bijbelstudie Centrum: seminar over
de plaats van Israël en de Gemeente in de ware Tabernakel,
die de Here Jezus Christus bouwt en opricht.

1. De Tabernakel: het lichaam van Christus Jezus: het centrum van de nieuwe schepping in de Here Jezus Christus.
2. De roeping en de plaats van Israël en de Gemeente in deze Tabernakel.
3. De bouw en de oprichting van deze Tabernakel door Jezus Christus in de drie tijdsbedelingen van de wet, de genade en het Koninkrijk.

Zo zal ook straks Elia, als hij wederkomt, de 12 stammen gaan oprichten als de wegbereider voor Hem, die komt om de Tabernakel en ook de Voorhof te doen verrijzen. En omdat het Altaar in de Voorhof staat, moet Israël ook het offerlam leveren.

Daarom moest Jezus, het ware Lam Gods, ook uit Israël komen en daar op het Altaar in de Voorhof, het Joodse land, geofferd worden. Maar ook de Hogepriester moest Israël leveren. Heeft Israël dat niet gedaan? Het is Jezus Christus en daarom moest Hij een Jood zijn.

In het Oude Verbond, bij de schaduwdienst mocht alleen de stam Levi, de priesterdienst verrichten en dan nog niet eens allen uit Levi. Maar straks zal het herleefde Israël, dat uit twaalf stammen zal bestaan, allen priesters des Heren zijn. Lees dit in Jesaja 61 en 66 en in Zacharia 8.

In de Voorhof was ook een wasvat. Het wasvat is een dubbel zinnebeeld van het Woord van God. Het was allereerst van koper en koper was het beeld van kracht. Het Woord van God is een kracht.

Maar het wasvat moest van een bepaald soort koper gemaakt worden, nl. van de koperen spiegels van de vrouwen, want het Woord van God is tevens een spiegel. Een spiegel liegt nooit en laat ons precies zien, wie we zijn. Zo laat Gods Woord ons zien, wie wij zijn en zo leren wij ons zelf kennen. Maar wij zien ook in die spiegel, wie de Here Jezus is en hoe God ons wil hebben.

In het wasvat was water uit de rots, die met hen meeging en het water was nodig tot reiniging. Zo is ook het Woord van God een badwater ter reiniging. Maar het water uit de rots is ook het beeld van Leven, want waar geen water is, is geen leven mogelijk.

Hoe wonderbaar is dit uitgebeeld, want het Woord van God is krachtig, is als een spiegel, geeft leven en reinigt ons. Aan wie heeft God Zijn Woord toevertrouwd? Aan de Joden! Rom 3:1-2 zegt: *“Wat is dan het voorrecht van de Jood, of wat is het nut van de besnijdenis? Velerlei in elk opzicht. In de eerste plaats [toch] dit, dat hun de woorden Gods zijn toevertrouwd”*.

Het Woord van God heeft Israël ontvangen en het moest het bewaren. Alle boeken van de Bijbel zijn door Joden geschreven. Sommigen zeggen dat Lucas geen Jood was; maar er zijn veel bewijzen dat hij een Griekse Jood was, zoals Paulus een Romeinse Jood was.

De Joden hadden de opdracht van Godswege om dit Woord nauwkeurig over te dragen van geslacht op geslacht, zoals zij ook gedaan hebben. Want het is een wonder, dat vanaf de boeken van Mozes tot het einde toe alles nauwkeurig neergeschreven is, wat door speciale Rabbies, lettertje voor lettertje precies nagetekend is.

In elke eredienst van Israël stond het Altaar centraal en een eredienst zonder Altaar is bij hen ondenkbaar. Daarom heeft Israël vandaag zo'n droefheid, omdat er geen ware eredienst gehouden kan worden zonder Altaar.

De Gemeente echter verkeert in het Heiligdom en daarom zien wij haar om de Tafel vergaderen bij het licht van de Kandelaar en vooral bij het Reukofferaltaar om te aanbidden in Geest en in Waarheid. Daarom een eredienst zonder Tafel is in de Gemeente ondenkbaar.

De Here Zegene u,
Amen.